

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Maxim Zaharov,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 din
Chișinău în procedura falimentului împotriva lui Maxim Zaharov privind
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-514/25
PIGD 2-22157038-01-2ra-28072025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de
procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru: jud. N. Rusu
Curtea de Apel Chișinău: jud. A. Panov, D. Corlăteanu, R. Pascari

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Maxim Zaharov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 octombrie 2022, reclamanta Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 din Chișinău, aflată în procedura falimentului (în continuare ÎMGFL nr. 8 din Chișinău în procedura falimentului), a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Maxim Zaharov, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată (f. d. 2–5, vol. I).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, prin hotărârea din 7 martie 2017, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 8 din Chișinău și a declarat întreprinderea în stare de insolvabilitate. Totodată, a fost desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate administratorul autorizat Igor Bulgaru.

3. Reclamanta a mai susținut că, prin încheierea din 3 ianuarie 2018, s-a dispus trecerea ÎMGFL nr. 8 din Chișinău în procedura falimentului, fiind desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Igor Bulgaru.

4. În scopul îndeplinirii obligațiilor atribuite de legiuitor, inclusiv majorarea masei debitoare și satisfacerea creanțelor creditorilor validați, în perioada iunie 2017 și până în prezent, administratorul a înaintat somații către debitori și a depus la Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău cereri de validare a poprii și acțiuni împotriva terților popriți/pârâților, în vederea încasării datoriilor formate pentru servicii comunale, inclusiv apă potabilă și menajeră, transportarea deșeurilor și energie termică.

5. Reclamanta a indicat că, în prezent, suma datoriei acumulate de pârât constituie 7.664,09 lei, dintre care: 5.746,17 lei pentru serviciul de energie termică, aferent perioadei 1 mai 2017 – 1 aprilie 2022; 1.917,92 lei pentru apa potabilă, aferent perioadei 1 mai 2017 – 1 septembrie 2022, conform descifrárilor furnizate de SRL „INFOBON” și informațiilor de la ÎM „INFOCOM”.

6. Conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâtul este proprietarul apartamentului situat în mun. XXX, str. XXX nr. XYX, ap. X, are domiciliul înregistrat la această adresă și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, fiind deschis un cont personal la gestionarul fondului locativ.

7. ÎMGFL nr. 8 din Chișinău în procedura falimentului a solicitat încasarea din contul lui Maxim Zaharov a sumei de 7.664,09 lei, dintre care: – 5.746,17 lei pentru energia termică, aferent perioadei 1 mai 2017 – 1 aprilie 2022; 1.917,92 lei pentru apa potabilă, aferent perioadei 1 mai 2017 – 1 septembrie 2022, datorie scadentă la 31 august 2022.

8. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în temeiul art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe, pct. 17 și 18 din Regulamentul privind modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile de deconectare/reconectare la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191/2002 din 19 februarie 2002 precum și art. 774 alin. (1), art. 776 și art. 858 alin. (1) din Codul civil.

ASPECTE DE PROCEDURĂ

9. Prin încheierea din 28 septembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă excepția de tardivitate înaintată de Maxim Zaharov. S-a respins cererea cu privire la încasarea datoriei în suma de 2012,13 pentru serviciul încălzire și prepararea apei calde, acumulată până luna septembrie 2019 ca fiind tardivă (f. d. 87-88, vol. I).

10. Prin decizia din 7 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins recursul declarat de Maxim Zaharov ca fiind neîntemeiat. S-a admis recursul declarat de lichidatorul ÎMGFL nr.8 din Chișinău în procedura falimentului, Bulgaru Igor. S-a casat încheierea din 28 septembrie 2023 Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a respins ca fiind neîntemeiată excepția de tardivitate a acțiunii invocată de către Maxim Zaharov.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 7 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis acțiunea. S-a încasat din contul lui Maxim Zaharov, în beneficiul ÎMGFL nr. 8 din Chișinău în procedura falimentului, suma de

5746,17 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, formată în perioada 1 mai 2017 – 1 aprilie 2022, suma de 1917,92 lei cu titlu de datorie pentru consumul apei potabile, formată în perioada 1 mai 2017 - 1 septembrie 2022, scadentă la 31 august 2022. S-a încasat din contul lui Maxim Zaharov, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 270 lei (f. d. 149; 152-158).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 8 februarie 2024, Maxim Zaharov, a declarat apel nemotivat (f. d. 151), împotriva hotărârii din 7 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 16 aprilie 2023, a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă (f. d. 169-175).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 29 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respins apelul declarat de Maxim Zaharov și s-a menținut hotărârea din 7 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f. d. 200, 201-207).

14. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma normelor de drept și a situației de fapt constatată în speța dedusă judecătii, instanța de apel a considerat corectă concluzia instanței de fond privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Maxim Zaharov.

15. Colegiul a conchis că instanța de fond just a dispus încasarea de la Maxim Zaharov, în beneficiul ÎMGFL nr. 8 din Chișinău în procedura falimentului, suma de 5746,17 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, formată în perioada 1 mai 2017 – 1 aprilie 2022, suma de 1917,92 lei cu titlu de datorie pentru consumul apei potabile, formată în perioada 1 mai 2017 - 1 septembrie 2022, scadentă la 31 august 2022, or, serviciile locativ-comunale și energia termică, a fost livrată și urmează a fi achitată.

16. Instanța de apel a menționat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Maxim Zaharov este proprietarul bunului imobil apartamentul nr. X din mun. XXXX, str. XXX, X (f. d.11), iar potrivit informației din sistemul informațional SRL”INFO BON”, Maxim Zaharov

deține cont personal deschis și a beneficiat de serviciile comunale și necomunale la apartamentul nr. X din mun. Chișinău, X. XXXX, XX (f. d. 13-29).

17. Potrivit informației despre achitarea serviciilor de energie termică pentru apartamentul nr. X din mun. XXXX, str. XXXX, XX, s-a acumulat o datorie în sumă de 5746,17 lei formată în perioada 1 mai 2017 – 1 aprilie 2022 (f. d.13-29), iar pentru apa potabilă, s-a acumulat o datorie în sumă de 1917,92 lei formată în perioada 1 mai 2017 – 1 septembrie 2022, scadentă la 31 august 2022 (f. d.12).

18. Instanța de apel, coroborând prevederile legale stipulate în art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, art. 5, pct.17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, a conchis că serviciile publice de gospodărie comunală se achită de către proprietari/ locatari.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 25 iulie 2025 prin intermediul oficiului poștal, Maxim Zaharov a declarat recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2023 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 29 ianuarie 2025 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f. d. 1-9, vol. II).

SOLICITAREA RECURENTULUI

20. În motivarea recursului, recurentul Maxim Zaharov, a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură, care reglementează că recursul poate fi admis dacă hotărârea sau decizia contestată este arbitrară și/ori se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

21. Recurentul consideră că probele referitor la existența datoriilor pentru consumul apei potabile conform contoarelor nu au fost prezentate, iar datoria este nefondată și reprezintă „volum expus adăugător”.

22. Totodată a susținut că nu au fost prezentate probe care confirmă faptul recepționării facturilor.

23. Susține că reclamanta nu a demonstrat probe pertinente și concludente privind existența datoriilor.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

24. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

25. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată recurentului la 3 iunie 2025, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere anexată la actele cauzei, iar cererea de recurs a fost depusă la 28 iulie 2025 (f. d. 1, vol. II).

26. La 10 septembrie 2025, în adresa ÎMGFL nr. 8 din Chișinău în procedura falimentului a fost expediat copia recursului declarat de Maxim Zaharov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 42, vol. II).

27. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Maxim Zaharov, ÎMGFL nr. 8 din Chișinău în procedura falimentului nu au făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

29. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

30. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Centru și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

36. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

37. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

40. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în

sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

41. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Maxim Zaharov, ca fiind inadmisibil.

42. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Maxim Zaharov, împotriva deciziei din 29 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni